

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/268/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5418201773
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5418201773.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci žalobcu - Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému - C. E., nar. X.X.XXXX, bytom C. P., E. XXXX/XX, o zaplatenie sumy 634,33 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 6Csp/46/2018-108 zo dňa 22. októbra 2019 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok :

– vo výroku II. v ktorom súd prvej inštancie vo zvyšnej časti žalobu zamietol
a

– vo výroku III. o priznaní nároku na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 27,14 % žalobcovi voči žalovanému.

N e d o t k n u t ý m ostáva výrok I., v ktorom súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 404,33 eur s úrokom vo výške 17,9 % ročne zo sumy 404,33 eur od 30.11.2018 do zaplatenia a s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 404,33 eur od 30.11.2018 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Stranám sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie (ďalej len okresný súd) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 404,33 eur s úrokom vo výške 17,9% ročne zo sumy 404,33 eur od 30.11.2018 do zaplatenia a s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 404,33 eur od 30.11.2018 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). Žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 27,14 % (výrok III.).

2. Predmetom rozhodovania okresného súdu bola peňažná pohľadávka uplatňovaná žalobcom voči žalovanému zo zmluvného vzťahu založeného dňa 11.10.2015 medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu J. D. O. O. uzatvorením Rámcovej zmluvy o bežnom účte s programom služieb môjÚČETactive2 o otvorení a vedení bežného účtu pre žalovaného č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX v eur mene a s programom služieb môjÚČETactive2 o poskytovanie platobných a bankových služieb za odplatu a ďalšie..., (ďalej iba „Zmluva“).

3. Vykonaným dokazovaním (Rámcovou zmluvou, Sadzobníkom poplatkov J. D. účinným od 1.10.2015, Všeobecnými obchodnými podmienkami J. D. účinnými od 1.1.2015, výpismi z účtu žalovaného za obdobie od 11.10.2015 do 30.11.2017) mal okresný súd nesporne preukázané uzatvorenie Zmluvy,

ďalej, že po jej uzavretí žalovaný účet zriadený Zmluvou využíval na vykonávanie kreditných a debetných operácií tak, že ku dňu 31.12.2015 sa stav na jeho účte stal debetný a postupne sa debet navyšoval a ku dňu 31.1.2018 dosiahol sumu 634,33 eur. Podľa výpisu z Obchodného registra spoločnosť J. D., O. zanikla zlúčením so žalobcom od 1.8.2017.

4. Z výpisov z účtu taktiež vyplynulo, že právny predchodca žalobcu celkovo 26 krát vyúčtoval poplatok za oznámenie o nezrealizovanej platbe, z toho 17 krát vo výške 8 eur (t.j. spolu 136 eur), 8 krát po 4 eur (t.j. spolu 32 eur) a 1 krát po 2 eur, čo spolu predstavuje 170 eur. Taktiež boli žalovanému vyúčtované upomienky dňa 17.12.2015 v sume 20 eur, 28.12.2015 v sume 10 eur, 3.2.2016 v sume 10 eur a 18.2.2016 v sume 20 eur. Takto spolu vyúčtované poplatky predstavujú 230 eur, ktorá suma je uvedená aj v prehľade transakcií na účte, obsiahnutom v žalobe (170 eur za 26 oznámení o nezrealizovanej platbe, 20 eur za KTK-poskyt., Zmena, upomienky a 40 eur za popl.upomienka SU bezúčel. DR).

5. Okresný súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu žalovanému predmetné poplatky účtoval nedôvodne, oprávnenie J. D., O. účtovať si tieto poplatky nebolo v rámcovej zmluve dohodnuté. Zmluva obsahovala jedine dohodnuté oprávnenie banky účtovať mesačne poplatok za program služieb vo výške podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov. Právo účtovať iné poplatky, či už poplatok za oznámenie o nezrealizovanej platbe, alebo poplatok za upomienku v tejto zmluve zakotvené nebolo. Takto druhovo vymedzené nie sú tieto poplatky ani vo Všeobecných obchodných podmienkach. Vymedzenie poplatkov čo do jeho druhu a výšky obsahuje len daný Sadzobník. Pre účtovanie poplatkov však nestačí len ich uvedenie v Sadzobníku poplatkov, aj keď tvoril súčasť rámcovej zmluvy. Uvedený záver okresný súd oprel aj o právny názor Krajského súdu v Žiline, vyslovený v rozsudku č. k. 10Co/54/2019-314 zo dňa 25.6.2019, z ktorého i cituje znenie: „nieť legitímneho dôvodu upustiť od ustálených záverov aplikačnej praxe súdov, v zmysle ktorých Všeobecné obchodné podmienky majú slúžiť „len“ na bližšie vysvetlenie vzájomných povinností účastníkov zmluvy, či širších súvislostí poskytovanej služby, rozhodne však nemajú byť priestorom na formulovanie tak významných náležitostí zmluvy, akými sú poplatky. Tieto preto musia byť esenciálnou náležitosťou textu základnej zmluvy. Obsah Sadzobníka, resp. všeobecných obchodných podmienok je z tohto/určujúceho hľadiska právne irelevantný. Ich vyššie opísaná (len „doplňujúca“) povaha, ako i značná rozsiahlosť a neprehľadnosť textu (právneho a ekonomického charakteru) vylučujú možnosť, aby boli považované za prameň základných zmluvných náležitostí.“

6. Okresný súd po konštatácii, že v súdnej veci absentuje kvalifikované zmluvné zakotvenie, resp. dohoda o poplatkoch, nárok zodpovedajúci týmto poplatkom (žalobca ho uplatňoval v rámci „istiny“, t.j. rozdielu medzi kreditnými a debetnými operáciami), t.j. v časti o zaplatenie sumy 230 eur spolu s úrokom 17,9 % ročne a 5 % ročne od 30.11.2018 do zaplatenia, ako nedôvodný zamietol. Zároveň dodal, že pokiaľ poplatky za upomienky za SU bezúčel. DR (str. 2 žaloby), prípadne aj ďalšie, súviseli s iným, napríklad úverovým vzťahom žalovaného a J. D. O. (na čo možno usudzovať z transakcií uvedených vo výpise z účtu), v tomto smere žalobca neunesol dôkazné bremeno na to, že tento alebo iné poplatky boli dojednané v iných dokumentoch, resp. v rámci iných zmluvných vzťahoch medzi žalovaným a J. D. O., a to v rámci základných náležitostí zmluvy/zmlúv.

7. Okresný súd navyše poznamenal, že zo žalobcom predložených dôkazov nevyplýva či a akým spôsobom malo byť žalovanému 26 krát oznámené, že nedôjde k zrealizovaniu platby a tiež akým spôsobom mala J. D. O. žalovaného napomenúť. Žalobca tak nepreukázal vykonanie daných úkonov za ktoré poplatky účtoval a v žalobe uplatňoval v rámci žalovanej istiny. Napokon aj v prípade ich preukázania výšku týchto poplatkov hodnotí súd za neprimeranú výške možných administratívnych, vecných a mzdových nákladov vynaložených na daný úkon. V prípade týchto poplatkov podľa názoru súdu skôr ide o sankciu za porušenie zmluvných povinností s charakterom zmluvnej pokuty, ktorá pre svoju platnosť vyžaduje písomnú formu.

8. V súhrne konštatovaných vecných súvislostí súd žalobe žalobcu vyhovel iba čiastočne a priznal mu voči žalovanému plnenie v rozsahu ako je uvedené vo výrokovvej vete I. rozsudku. Pri posudzovaní priznaného peňažného nároku postupoval po právnej stránke podľa § 2 písm.f, § 18 ods. 1 zák. č. 128/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Úroky z omeškania vo výške 5% ročne z istiny 404,33 eur od 30.11.2018 do zaplatenia priznal žalobcovi podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č.

87/1995 Z.z. V tejto vecnej otázke považoval za preukázaný debetný zostatok na účte žalovaného, teda „prekročenie“ so sumou 404,33 eur už od 1.1.2018, pričom uvedené prekročenie bol povinný vyrovnať do 30 kalendárnych dní a tak sa nestalo.

9. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd vychádzal z § 255 ods. 2 CSP a náhradu trov priznal žalobcovi v rozsahu jeho čistého úspechu - 27,14 %. Konštatoval čiastočný úspech u oboch strán sporu, úspech žalobcu predstavoval 63,75% (uplatňoval spolu s úrokmi ku dňu vyhlásenia rozsudku sumu 765,71 eur a úspešný bol o sumu vo výške 486,77 eur) a úspech žalovaného predstavoval 36,43 %. Ďalej dodal, že o výške náhrady trov bude rozhodované procesným postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

10. Proti rozsudku sa odvolal žalobca, jeho odvolanie smeruje do zamietnutej časti žaloby (výrok II.) a do súvisiaceho výroku o náhrade trov prvoinštančného konania (výrok III.).

11. V úvodnej časti odvolania argumentuje najmä tým, že súd porušil jeho právo na spravodlivé súdne konanie a postupoval v rozpore so zásadou kontradiktórnosti konania, keď skúmal tvrdenia žalobcu nespochybnené žalovaným. Žalobca/odvolateľ je názoru, že súd aj v spotrebiteľských sporoch je limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, i samotný súd uvádza v odôvodnení rozsudku, že žalovaný vo svojom vyjadrení žiadal iba o zaplatenie dlhu v splátkach a teda nešlo o vyjadrenie k meritu veci, z čoho jednoznačne vyplýva, že žalovaný nepoprel v žalobe uplatnenú pohľadávku čo do dôvodu aj výšky, pohľadávku nezospornil, čo mal súd pri svojom rozhodovaní zobrať do úvahy. V súvislosti s aplikáciou zásady kontradiktórnosti súdneho konania (§ 151 CSP) odvolateľ odkazuje na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Trnave napríklad v rozhodnutiach č.k. 10Co/6/2018-96 zo dňa 29.11.2018, č.k. 10Co/333/2017 zo dňa 31.1.2019. V súvislosti s predvídateľnosťou rozhodovania súdu v civilnom procese odkazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 85/2015-17 z 12. februára 2015.

12. Odvolateľ zotrváva na vecnej opodstatnenosti svojho nároku na poplatky aj v prípade, že by odvolací súd nesúhlasil s jeho hore uvádzanou argumentáciou. Upriamuje pozornosť najmä na to, že viedol účet pre žalovaného za odplatu. Podľa bodu 2.2. Zmluvy za program služieb bol klient povinný platiť poplatok vo výške podľa aktuálneho Sadzovníka poplatkov. Podľa bodu 5.3. Zmluvy o účte bol žalovaný povinný platiť za Program služieb mesačný poplatok vo výške podľa aktuálneho Sadzovníka poplatkov, ktorý mu bol účtovaný na ľarchu bežného účtu, o čom bol aj informovaný výpisom z účtu. Podľa odvolateľa Dohoda o poplatkoch vyplýva aj z prehľadnej tabuľky v zmysle bodu 4.2 Zmluvy (znenie ktorej v odvolaní v časti a/, d.2 odvolateľ cituje). V bode 8.1 Zmluvy je upravené, že ostatné práva a povinnosti medzi klientom a bankou neupravené v Zmluve o účte sa riadia VOP, Sadzovníkom poplatkov v ich platnom znení, ktoré tvoria neoddeliteľnú časť Zmluvy o účte. Povinnosť žalovaného platiť poplatky v zmysle platného Sadzovníka poplatkov sú v bode 3.13. konkretizované ako poplatky a odplaty pod písmenom a/ až d/.

13. V ďalšej časti odvolania žalobca argumentuje právnym významom ustanovenia § 31 ods. 2 zákona o platobných službách, tvrdiac, že tie sa poskytujú používateľovi na základe a/ zmluvy o poskytnutí jednorazovej platobnej služby, alebo b/ Rámcovej zmluvy. V zmysle § 31 ods. 4 uvádzanej právnej normy sú neoddeliteľnou súčasťou Rámcovej zmluvy Obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb. V zmysle § 31 ods. 5 písm. d/ Rámcová zmluva obsahuje okrem iného Informácie o poplatkoch a úrokoch. Z uvedených ustanovení podľa odvolateľa vyplýva, že Zákon o platobných službách výslovne neustanovuje povinnosť individuálneho dojednanie poplatkov za poskytovanie platobných služieb. Navyše, aj podľa rozsudku Súdneho dvora vo veci C-42/2015 z 9.11.2016 sa článok 10 ods. 1, 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m/ tejto Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 Smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči a ďalej sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že Zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti Smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods.2 tejto Smernice. Znamená to, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sú povinnou náležitosťou úverovej zmluvy, nemusia byť ale nevyhnutne v samotnom texte

úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v Obchodných podmienkach (ďalej aj ako „VOP alebo VP“), alebo Sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Odvolateľ zhrnul, že VOP/OP/Sadzobník sú súčasťou úverovej zmluvy a klienta zaväzujú aj pokiaľ ich nepodpísal. Odkazuje aj na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Košiciach v predmetných otázkach, napr. v rozsudku č. k. 5Co/190/2018 zo dňa 15.11.2018, č.k. 5Co/241/2018 zo dňa 11.12.2018.

14. Žalobca za právne významné považuje aj rozhodnutie SD EÚ vo veci C-42/15 Home Credit, a.s. proti Kláre Bíróovej, podľa jeho záverov Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Aj podľa § 273 Obchodného zákonníka v spojení s povahou úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu, konkrétne s poukazom na § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka je výslovne prípustná možnosť úpravy povinností zo zmluvy v Obchodných podmienkach. Napokon klient preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdil svojim podpisom na zmluve, t.j. preukázateľne sa oboznámil so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah. Závazok zo zmluvy prevzal ako plne spôsobilá osoba na právne úkony, aj z hľadiska formy právny úkon uzavretý prostredníctvom formulárovej predtlačky nie je právom zakázaný a samotné použitie formulára nemôže automaticky znamenať, že spotrebiteľ sa s jeho obsahom neoboznámil, alebo s jeho obsahom nesúhlasil. Ak súd namieta absenciu individuálnej zmluvnej náležitosti (že nebola dohodnutá), je ťažké si v praxi predstaviť ako by malo vyzeráť individuálne dojednanie jednotlivých zmluvných podmienok medzi bankou a klientom. Napokon súčasťou zmluvy sú aj Všeobecné obchodné podmienky prostredníctvom doložky uvedenej v článku IV. ods. 2. Táto doložka nie je neprijateľná, odkaz na všeobecné obchodné podmienky je takým istým písmom ako je zvyšok textu, z uvedeného vyplýva podľa názoru odvolateľa, že aj poplatky uvedené vo Všeobecných obchodných podmienkach sú súčasťou zmluvného vzťahu účastníkov konania.

15. V súhrne všetkých súvislosti odvolateľ trvá na tom, že dôvod na nepriznanie súdom namietaných poplatkov nie je daný, žiada preto rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutých výrokoch zmeniť tak, že žalobe bude vyhovieť aj vo zvyšku a mu odvolací súd prizná v celom rozsahu aj náhradu trov konania (vrátane trov odvolacích) voči žalovanému.

16. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu iba stručne poznamenal, že rozhodnutie okresného súdu v celom rozsahu rešpektuje, s rozhodnutím súhlasil aj súhlasí.

17. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“), po zistení že odvolanie podala na to oprávnená procesná strana, v zákonom stanovenej lehote proti rozhodnutiu, ktorému je odvolanie prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, procesným postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v aplikácii s § 378 ods. 1 CSP odvolaním napadnutý výrok II. (zamietnutie žaloby vo zvyšku) potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti, obdobne aj súvisiaci výrok III. o náhrade trov prvoinštančného konania. Odvolaním nenapadnutého výroku (I.) sa odvolací súd nedotýkal.

18. V písomnom odôvodnení rozhodnutia okresný súd vyčerpávajúcim spôsobom zodpovedal skutkové a právne úvahy, ktoré ho viedli k zamietnutiu žaloby vo zvyšku. V posudzovanej otázke vychádzal z ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu/odvolacieho senátu 10Co v riešenej otázke a ani v aktuálnom štádiu rozhodovania odvolací súd/odvolací senát nevidel dôvod, aby sa odchýlil od svojho ustáleného názoru. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje aj s písomným odôvodnením rozhodnutia okresného súdu (§ 387 ods.2 CSP) a iba na zdôraznenie jeho vecnej správnosti sa vyjadruje k podstatným/zásadným odvolacím argumentáciám.

19. Bez akýchkoľvek pochybností v súdnej veci žalobou uplatnený nárok sa viaže k spotrebiteľskému právnomu vzťahu, ktorý založili právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavretím rámcovej zmluvy dňa 11.10.2015 o bežnom účte s programom služieb môjÚČETactive2 o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania. Spotrebiteľský charakter právneho vzťahu žalobca nenamietal.

20. Predmetný spotrebiteľský právny vzťah vznikol za účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. a za účinnosti zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa právnej úpravy v zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, táto musela obsahovať zákonom vymedzené/obligatórne náležitosti. Medzi obligatórne obsahové náležitosti takejto zmluvy patrí medzi inými aj dojednanie o výške poplatkov. Vykonané dokazovanie jednoznačne preukázalo, že v posudzovanom zmluvnom

vzťahu absentuje individuálne dojednanie zmluvných strán o výške poplatkov. Záver okresného súdu, keď žalobcovi nepriznal poplatky uplatňované v časti istiny, ktorá tvorila tzv. nepovolený debet, resp. prekročenie/prečerpanie na osobnom účte žalovaného, má podľa názoru odvolacieho súdu zákonný rámeč. Dodávateľ peňažnej služby/žalobca nepreukázal, že poplatky ním uplatňované sú výsledkom individuálneho dojednania zmluvných strán.

21. Pokiaľ odvolateľ poukazuje na oprávnenie banky zúčtovať si poplatky, ani obsah zmluvy, ani obsah Všeobecných obchodných podmienok nezakotvuje v akej konkrétnej výške je banka oprávnená zúčtovať si poplatky na ľarchu osobného účtu majiteľa (poplatky za oznámenie o nezrealizovanej platbe, poplatok - KTK - poskytnutá zmena upomienky, popl. upomienka SÚ bez účel Dr.). Iba všeobecný odkaz uvádzaný vo Všeobecných obchodných podmienkach na Sadzobník poplatkov banky aj za situácie, že majiteľ účtu vyhlásil, že pred podpisom zmluvy sa oboznámil s poplatkami súvisiacimi s príslušnou zmluvou - zákonnú požiadavku individuálneho dojednania nespĺňa, právo banky účtovať si poplatky je dojednané neadresne. Ustanovenie vo VOP na ktoré odvolateľ v bezprostrednej súvislosti na podporu svojho nároku na poplatky odkazuje splynulo s ostatnými zmluvnými podmienkami, navyiac, je obsahom formulárovej zmluvy pripravenej vopred dodávateľom služieb, obsah ktorej spotrebiteľ ovplyvniť nemohol, musel ju prijať ako celok. Odvolací súd neakceptoval ani následnú argumentáciu odvolateľa, že Všeobecné obchodné podmienky vo svojich konkrétnych ustanoveniach vymedzujú povinnosť žalovaného, oprávnenie banky na poplatky s odkazom na Sadzobník poplatkov. Sadzobník poplatkov žalobcu/banky svojou povahou nenapĺňa charakteristiku vzájomnej dohody zmluvných strán. Sadzobník má charakter interného dokumentu banky/ dodávateľa peňažnej služby, ktorý banka aj mení jednostranne v priebehu trvania zmluvného vzťahu, vrátane výšky poplatkov v ňom uvedených.

22. Tvrdenie odvolateľa, že zákon o platobných službách výslovne neustanovuje požiadavku individuálneho dojednania poplatkov je bez právneho významu, v súdnej veci totiž je podstatné, že požiadavku individuálneho dojednania o poplatkoch v spotrebiteľskej zmluve vyžaduje (vyžadovala) vnútroštátna špeciálna právna norma, zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch..., (v znení účinnom ku dňu uzatvoreniu zmluvy), uvedený právny predpis uvedenie údajov o výške poplatkov v spotrebiteľskej zmluve zaraďuje medzi obligatórne obsahové náležitosti takejto zmluvy a ich neuvedenie sankcionuje tak, že vylučuje nárok banky na ne. Krajskému súdu je známe rozhodnutie Súdneho dvora EÚ č. C - 42/15. Odvolateľ argumentuje aj závermi uvedeného rozhodnutia, že ide o analogickú aplikovateľnosť v tom smere, že zmluva nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument a jej náležitosti môžu byť obsiahnuté aj v Obchodných podmienkach alebo v Sadzobníku tvoriace neoddeliteľnú súčasť zmluvy. V súdnej veci je ale preukázané, že VOP ako neoddeliteľná súčasť spotrebiteľskej zmluvy neobsahovali individuálne dojednanie o výške poplatkov za tie konkrétne úkony, ktoré žalobca požadoval voči žalovanému priznať a pokiaľ ide o právny význam a charakteristiku Sadzobníka - k nemu sa vyjadril odvolací súd v predchádzajúcom odseku.

23. Nepriznaná suma istiny bola tvorená výlučne účtovanými poplatkami na ktoré žalobca nárok nemá, resp. neunesol dôkazné bremeno na to, že nárok na ne má, správne preto okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v tejto časti žalobu i s príslušenstvom zamietol.

24. Rozhodovanie okresného súdu v otázke náhrady trov prvoinštančného konania pomerovaním úspechu/neúspechu strán sporu má oporu v aplikovanej procesnej úprave, okresný súd vecne správne ustálil aj rozsah čistého úspechu žalobcu v spore.

25. V tomto odvolacom konaní žalobca úspešný nebol, úspešný žalovaný si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplývalo, že by mu vznikli v súvislosti s vedeným odvolacím konaním nejaké trovy. Následne odvolací súd aplikáciou § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu odvolacieho konania nepriznal ani žalobcovi, ani žalovanému.

26. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.